

Het Sliedrechts dialect (270)

Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

DIERETUIN

Een daechie naer d'n dieretuin is voor de mêêste van ons ouwere 't eerste uitstappie gewist. Dikkels ok 't êênigste, ieder jaer. Somwijle gong ie d'r ok wel met 't schoolraaisie naer toe. 't Was voor de moeders, denk ik, een kwaojen dag. De jong wouwe overal tegelijk weze en ze kwamme hande en ôôge te kort. Wij gonge mêêstal met de Fop Smit, dat was wat goejekôôper as met d'n traain, mor je was ure onderweeg. Nou, je nam netuurlijk kaoksies en eulienetjies mee om de aopies te voere. Ja, dat moch toe nog. Mor d'r was nog gêên plestiek, hee, en een stuksie pepier, daer zouwe ze zeker niks van krijge.

Pappegaoie

Azzie d'n dieretuin binne kwam wazze daer gelijk aal die mooie gekleurde pappegaoie. Sommige konne een bietjie praote, mor de mêêste konne nied aandere as scharp fluite. Eên van de schooljonges die stinge te kijke riep: "Ze hebbe die veugels vast gevaarfd!" Zô was tie onder d'n indruk van de kleure. D'r wazze ok paerde waer ie op kon. Ze liepe in 'n krinchie rondom een paarksie. Ze wazze dat rondjies lôôpe zeker spoegzat, want gedurig bleve ze stilstaon en dan wouwe ze gêên stap meer doen. D'n oppasser gaf ze dan een douwchie en dan gonge ze weer een endjie. Mor voor de klaaintjies was 't toch een belevens. Neeje, dan was 't ritjie op d'n olifant hêêl wat beter, die liep temenste, hoewel 't een hêêlen klim was eer ie d'r op zat. We kwamme een beer tege waer ie mee op de foto kon, mor dat bleek een vent in een berepak te weze, want 'r stakke een paor witte kaplaerze onderuit. Een mens mos toch wat doen om aan de kost te komme, hee!

Pruimepitte en pepierechies

Azze me bij de aope komme, zijn me d'r nie meer weg te braande. 'k Denk dat as ze gêên aope hadde, ze de tent wel konne sluite. 't Kompt zeker omdà me d'r zôôvel van ons aaige in zien. We hebbe ze uit een kroesie zien drinke en mekaar zien toedekke med een oud dekentjie. Mor ok, dà ze mekaar med een stok sloge. Zijn wij aai'lijk nie persies êênder? We drinke mè mekaar een baksie, mor we kanne d'r ok op los slaon. Opêêns wier êên van die aope 't zeker zat, want hij raopte een dot rommel van de grond zôas pruimepitte en pepierechies en smet dat deur de traolies. Persies in 't gezicht van een mevrouw med een hoed op. De kaander stove lachend uit mekaar, mor de aope lachte bekant nog harder. Een aandere vrouw voerde de aope stuksies komkommer en opêêns stak t'r êên z'n hand uit en trok de bril van d'r gezicht. Hij viel in stukke op de grond, 't wier zôdoende voor heur 'n duur daechie. Zô zie je mor, je weet nooit wie je vertrouwe kan.

'n Grôôt ijzere hekke

Zô 'n zestig jaer geleeje was de dieretuin in Rotterdam op de Coolsingel. D'n ingang had 'n enorm grôôt ijzere hekke. Veul ouwere zalle dat 'r aage nog hêel goed kanne herinnere. In d'n oorlog is 't met 't bombardement verlore gegaon. De bêeste zatte toe nog nie zô ruim as in de verblijve van tegewoordig. 't Wazze aamel klaaine hoksies mè dikke traolies. 'k Zie nog die twêe leeuwe aals mor gunneweer lôope in een hok dà nog klaaier was as onze kaomer in die tijd. Niet dà 'k nou zô bêestachtig bin, mor 'k wier toch aaltijd 'n bietjie kribbig as 'k naer die opgeslote diere keek. Die hore in de vrije netuur thuis. Mor ja, 't ken tegeswoordig niet anders, d'r wordt veuls te veul op gejaogd.

Veugeltjies in 'n klaain kooichie

'k Hè nie zô 'n verstand van aal die perbleme die d'r aan vast zitte. As 'k weet dat 'r iemand een kat hèt die nooit in d'n buitelucht komt, dan zou 'k die zô naer buitene wille jaoge. Mor die wordt dan met aal dat drukke verkeer binne de kortste kere dôôd gereeje, dus dat kan ok niet. Neeje, hoe 't aamel mot? Ik zou 't nie wete. Mor 'k hèt tò nog aaltijd te doen met de veugeltjies die opgeslote zitte in een klaain kooichie!

Bedankt weer , Mevr. B. te P!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.